

РЕШЕНИЕ

№ 1303

гр. София, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елизабет П.а

Членове: Катерина Рачева
Михаил Малчев

като разгледа докладваното от Катерина Рачева Въззивно гражданско дело № 20231000501777 по описа за 2023 година

при участието на секретар Красимира Георгиева, за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение № 260537 от 30.03.2023 г. по гр.д. 1803/2021 г. СГС, Първо ГО, 16 състав е осъдил „Пик нюз“ ЕООД на основание чл.49 вр. Чл. 45 ЗЗД да заплати на М. К. Б. сумата от 26000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от публикации в периода 07.11.2020-18.12.2020 г. на интернет сайта www.pik.bg, издател на който е ответникът, както и разноски по делото.

Производството пред настоящата инстанция е образувано по въззивна жалба на ответника „Пик нюз“ ЕООД чрез адв. П. М. и адв. Ю. Т.. Излагат се оплаквания за неправилно приложение на материалния закон и нарушение на съдопроизводствените правила, довели до необоснованост. Направен е обобщен извод без анализ на всяка от статиите, без посочване кои от изразите са клеветнически, а не са израз на оценъчно суждение. Не се доказва да са претърпени неимуществени вреди във връзка със статиите. Твърди се, че ищецът е публична фигура, поради което следва да проявява по-голяма степен на толерантност. Твърди се също, че обезщетението е завишено.

Постъпил е отговор на въззивната жалба от името на ищеца чрез адв. Б. Р., с който жалбата се оспорва. Посочва се, че съдът наистина не е обсъдил всички доказателства, но това не води до неправилност на решението, а те в още по-голяма степен обосновават уважаването на иска. Дори и да се приеме, че като журналист на свободна практика ищецът е публична фигура, търпимостта му към обидни и клеветнически твърдения спрямо личността му не може да бъде неограничена.

Жалбата е подадена в срок, няма доказателствени искания към въззивния съд.

В съдебно заседание страните чрез процесуалните си представители поддържат позициите си. От настоящата инстанция са приети като доказателства разпечатки от сайта www.pik.bg от 24.10.2023 г. и 25.10.2023 г. В писмена защита от 02.11.2023 г. адв. Б. Р. излага съображения за неоснователност на жалбата.

При извършената служебна проверка на основание чл.269 от ГПК, съдът намира, че обжалваният съдебен акт е постановен от законен състав на родово компетентния съд, в изискуемата от закона форма, по допустим иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД, вр. чл. 45 ЗЗД, предявен от и срещу процесуално легитимирани страни, поради което е валиден и допустим.

В исковата си молба М. К. Б. твърди, че е журналист от 1994 г. в различни медии под псевдонима М. К.. На 07.11.2020 г. в онлайн информационната платформа „ПИК“, на електронна страница www.pik.bg, е публикувана статия със заглавие: „М. шокиращо: К. ме изнудваше да му дух*м, за да ме пусне в предаването! Хвали се пиян колко пари взима от президента“. На същата дата и в същата онлайн платформата е публикувана статия със заглавие „Скандалът се разгаря: Н. Н. изобличи К. с чатове“.

На 08.11.2020 г. на електронна страница www.pik.bg, е публикувана статия със заглавие „Скандалът се разгаря: М. показва чатовете с К. - ето как водещият я е изнудвал за секс“. На същата дата е публикувана статия: „Източници: Д. Р. заминала при сина си в САЩ обидена - след „бунга - бунга“ парти на Р. Р., организирано от К.“. На същата дата е публикувана статия със заглавие „Скандалът се разгаря! Вестоносецът.нет“: К. водел плеймейтки на Р. Р. във вила „Калина“! Д. го заварил и избягала след мощен скандал“.

На 09.11.2020 г. е публикувана статия със заглавие „Българският Х. У.: Как М. К. изнудвал за секс моделки, за да ги урежда за ВИП партита по Би Ти Ви“. На 09.11.2020 г. е публикувана статия със заглавие „СПИСЪКЪТ НАБЪБВА! И К. П. призна за намеци от К.: Канил ме е на срещи и вечери. Да каже дали и колко е обвързан с БСП и Р.“.

На 18.12.2020 г. е публикувана статия със заглавие „Как меракът на К. да му „ду*а М. му коства кариерата и тлъстата заплата в Би Ти Ви“.

От тези публикации ищецът бил огорчен, омерзен и дълбоко оскърбен, тъй като съдържат обидни и позорни неверни твърдения. Публичният му образ на журналист, изграден от него в продължение на повече от двадесет и пет години бил накаран. Поддържа, че никога не е поставял какъвто и да е повод ултиматум спрямо М. К., още повече в сексуален аспект, като отношенията им не са базирани на трудова подчиненост, предвид качеството ѝ на гост в него. Цитираните в публикациите на ответното дружество лица М. Т., Н. Л. и Н. Н. са били участници в предавания, които води, като отношенията им са и приятелски, но никога не си е позволявал да прескочи тази граница. Също така, виждал е президента веднъж или два пъти, само по повод на професионалните му задължения и в присъствието на други хора. В общественото пространство името му се свързва с журналистика и публицистика, като изнесените клеветнически твърдения в тази посока, че е платен и манипулативен журналист, сериозно увреждат доверието на колеги, партньори и читателска/зрителска аудитория, за което се е борил години наред. Обидните квалификации и неверни твърдения опозоряват личността му, като придаденото от ответната страна въздействие на някакъв вид „сензация“ цели да се създадат единствено негативни последици за доброто име на ищеца, свързвайки го с и с познатото в световен мащаб движение „#metoo“. След публикациите ищецът загубил мотивация за работа и е престанал да общува пълноценно с екипа и колегите си. Договорът на дружеството - продуцент на предаванията му изтекъл през декември 2020 г. и не бил подновен от ВТВ, което според ищеца било свързано с процесните статии. Твърденията, че е подкупен и необективен, го накарвали да се почувства унижен, намалили са работоспособността му и са породили притеснение, че ще загуби общественото доверие и работата му ще пострада непреодолимо. Публикациите се отразили силно негативно и върху личния му живот. Разделил се е с жената, която е била до него в този момент. Публикациите стигнали до знанието на и на непълнолетния му син, който станал обект на подигравки. Отделно от това, майката на сина му преустановила всякаква комуникация. Възрастните му родители също научили, като майка му получила хипертонична криза. Статиите се отразили силно негативно и на здравето му, започнал да страда от безсъние, силно главоболие и постоянна тревожност, повишено кръвно налягане.

Възраженията на ответника „ПИК НЮЗ“ ЕООД са, че не е налице изведеното от

теорията и съдебната практика разграничение между обидата и клеветата. Публикуването на информация от обществен интерес е висша ценност, защитена от Конституцията на РБ и международните актове. Ищецът е публична личност и обществена фигура, който следва да търпи критика в по-голяма степен от обикновените граждани. В случая се касае за коментар и мнение на журналиста по отношение на факти, субективна интерпретация на възприети от журналиста факти, по повод на извършено добросъвестно журналистическо разследване, които факти са били изнесени и преди това в медийното пространство, поради което отговорността му не следва да бъде ангажирана. След извършването на журналистическо разследване, от медията е било установено, че всички обстоятелства, които са изнесени в процесния материал са предоставени и известни в общественото пространство от други лица и медии - първоизточници на предадената от „ПИК НЮЗ“ ЕООД информация.

Не е спорно по делото, че ответникът „ПИК НЮЗ“ ЕООД е издател на електронното издание, в което са публикувани описаните материали. Издателят е този, който носи правото да възпроизвежда и разпространява едно произведение/ чл.43 и пар. 2, т.3 и т.4 от ЗАПСП/ и съответно издателят е този, който носи отговорност за характера и съдържанието на публикуваните и разпространени чрез съответната медия материали. Ето защо при установена противоправност на деянието на негов служител, независимо кой е той, вреди и причинна връзка между тях, издателят ще носи отговорност. Спорно е дали правото на изразяване и разпространяване на информация е превратно упражнено, съответно дали е противоправно поведение на служител на издателя на електронното издание, основание за ангажиране на деликтна отговорност по чл. 45 вр. чл. 49 ЗЗД. По повод предявените иски с правно основание чл. 45 вр. чл. 49 от ЗЗД ищецът следва да докаже противоправно поведение на служител на ответното дружество, претърпените вреди, както и обстоятелството, че това противоправно поведение е решаващо за настъпване на вредите. Тези обстоятелства са спорни, както и размерът на вредите.

По повод първата предпоставка за наличие на отговорност - противоправно поведение въззивният съд излага следните съображения.

Свободата на печата и средствата за масова информация, както и правото на мнение и на търсене и разпространяване на информация са защитени от чл. 40, ал. 1, чл. 39, ал.1 и чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България. Според чл. 39, ал. 1 от Конституцията всеки има право да изразява мнение и да го разпространява чрез слово - писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин. Пределите на законосъобразно упражняване на това право са определени в разпоредбата на ал. 2 на чл. 39, според която същото не може да се използва за накърняване на правата и доброто име на друго и за призоваване към насилствена промяна на конституционно установения ред, към извършване на престъпления, към разпалване на вражда или към насилие над личността. В същия смисъл е и нормата на чл. 10, ал. 1 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, според която "всеки има право на свобода на изразяването на мнения. Това право включва свободата да отстоява своето мнение, да получава и да разпространява информация и идеи без намеса на държавните власти и независимо от държавните граници". Според ал. 2 на чл. 10 "ползването на тези свободи, доколкото е съпроводено със задължения и отговорности, може да бъде обусловено от процедури, условия, ограничения или санкции, които са предвидени от закона и са необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност, териториалната цялост, за предотвратяване на безредици или на престъпления, за защитата на здравето и морала, както и на репутацията или на правата на другите, за предотвратяване на изтичането на секретна информация или за поддържане на авторитета и безпристрастността на правосъдието". В контекста на изложеното, предмет на преценка при правомерността на статиите, следва да бъде съпоставката между правото на защита на честта и доброто име на ищеца по чл. 32 КРБ и свободата на средствата за масова информация гарантирана чл. 40, ал.1 КРБ. Намеса в тези права и тяхното ограничаване е допустима само в изрично посочени случаи, включително за защита на правата и доброто име на другите (чл. 39, ал.2 и чл. 41, ал.1, изр.ІІ КРБ); между двете конституционно защитени ценности (свободата на средствата за масова информация и

защитата на доброто име) няма йерархично подредба по значимост, а изключенията при ограничаването на правото на мнение и информация следва да се тълкуват ограничително (така-Решение № 7/04.06.1996 г. на КС по к.д. № 1/96 г., мотиви-раздел II, т.7 и раздел III, т.1.). От изложеното следва, че едно изявление е противоправно само доколкото накърнява доброто име на адресата му в обществото и доколкото това изявление не е вярно.

Обида е налице, когато някой каже или извърши нещо унизително за честта или достойнството на другото в негово присъствие /чл. 146, ал. 1 НК/. Унизителният характер на казаното следва да се преценява съобразно приетите в обществото морални норми за нормално човешко общуване, като без значение е обстоятелството дали казаното отговаря на действителността, дали направената от дееца оценка е основателна. Обидата може да се осъществи, както устно, така и писмено, като е необходимо обидните думи да се възприемат от пострадалия. Клеветата като противоправно деяние се изразява или в разгласяване на несъществуващо позорно обстоятелство или в приписване на неизвършено престъпление (чл. 147, ал. 1 от НК). При клеветата се приписват конкретни обстоятелства, свързани с проявите на засегнатото лице, които по своя характер са позорни. Клеветата е свързана с приписване на позорни обстоятелства или престъпление и следва да касае конкретни факти, които да са неистински. Позорното обстоятелство е твърдение за съществуването на определен факт, свързан от дееца с личността на пострадалия, който е от естество да накърни неговото добро име в обществото. Твърдението трябва да е ясно и да съдържа информация, която да бъде поднесена от разгласяващия като сигурно, несъмнено знание за съдържащите се в нея факти, т.е. необходимо е разгласяващото лице да съобщи свои твърдения, такива, които изхождат лично от него и зад които застава с думите си, претендирайки, че знае, че тези обстоятелства са безспорен факт. Освен това обстоятелствата трябва обективно да бъдат съобщени, а не да се извеждат чрез предположения, асоциации, интерпретации или други форми на субективна психическа дейност.

Както обидата, така и клеветата засягат достойнството и доброто име на пострадалия, но обидата засяга самооценката на пострадалия, а клеветата е насочена към нарушаване на обществената оценка. При обидата обаче деецът дава своя негативна оценка за личността на пострадалия под формата на епитети, квалификации, сравнения и пр., които по своето съдържание засягат честта и достойнството на адресата на същата информация. При клеветата не се дава личностна оценка на пострадалия, а се разпространяват позорни обстоятелства за честта му, които не са истински или му се преписва престъпление, което не е извършил. Разграничителния критерий между двата вида деяние е изяснен от теорията и практиката, и това е характерът на информацията, отнасяща се до пострадалия. При обидата деецът дава своя негативна оценка за личността на пострадалия под формата на епитети, квалификации, сравнения и пр., които по своето съдържание засягат честта и достойнството на адресата на същата информация и се обективират с такава цел. При клеветата не се дава личностна оценка на пострадалия, а се разпространяват позорни обстоятелства за честта му, които не са истински или му се преписва престъпление, което не е извършил.

При преценка на наличието на противоправност в публикации съдът следва да разграничи отрицателното мнение, което по същество представлява критика на някого, от обидата. Критиката не се приема за противоправно деяние, същата разкрива недостатъци на личността, но е поднесена във форма, съобразена с изискванията на обществения морал. За да е налице обида, следва да бъдат казани думи, обективно годни да накърнят достойнството на пострадалия, които според господстващия морал са неприлични, вулгарни и цинични. Обидата по определение е унижаващо честта и достойнството, докато мнението дори и отрицателно представлява лично становище, с което се изразява позиция или оценка на личности и събития, но не по унизителен начин. Отрицателната оценка може да е поднесена и по шокиращ начин, провокативно или чрез преувеличаване - въпрос на журналистическа практика за поднасяне на информация - но ако не съдържа унизителни и неприлични изявления по отношение на критикуваното лице, същата не се явява неправомерно деяние. Приема се още в практиката на съдилищата, че по отношение на публични личности е

допустимо засилено ниво на отрицателна критика. Според практиката на ВКС оценъчните съждения не могат да се проверяват за тяхната вярност - те представляват коментар на фактите, а не възпроизвеждане на обстоятелства от обективната действителност. За вярност могат да бъдат проверявани фактическите твърдения, разпространени с печатно произведение. В този смисъл е доктрината и съдебната практика (решение № 129/2015 г. по гр.д. № 7040/2014 г., решение № 253/2014 г. по гр. д. № 1251/2012 г. и на Трето ГО на ВКС и др.).

От изложеното следва, че при преценка основателността на предявения иск, на проверка за истинност подлежат фактическите твърдения. В случай че същите са неверни и позорят адресата, това може да послужи като основание за ангажиране отговорността на ответника. Мненията и оценките от своя страна не подлежат на проверка за вярност, тъй като не представляват конкретни факти от обективната действителност, поради което те могат да ангажират отговорността на дееца, само ако представляват обида. В този смисъл са задължителните разяснения, дадени с постановени по реда на чл. 290 ГПК съдебни решения (решение № 85 от 23.03.2012 г. по гр. д. № 1486/2011 г., ГК, IV ГО, на ВКС; решение № 86 от 29.01.2010 г. по гр. д. № 92/2009 г., ГК, II ГО; решение № 62 от 06.03.2012 г. по гр. д. № 1376/2011 г., ГК, IV ГО на ВКС и др.). Дори оценките и мненията обаче, следва да са изградени върху някаква подкрепяща ги достатъчна фактическа база. Липсата на достатъчно фактическо основание в подкрепа на оценъчните съждения означава злоупотреба със свободата на слово, което е виновно и противоправно поведение (Pedersen and Baadsgaard v. Denmark [GC], no. 49017/99, § 76, ECHR 2004 XI; Jerusalem v. Austria, no. 26958/95, § 43, ECHR 2001-II и Решение № 369/2015 г. по гр. д. 2 098/2015 г. IV Г. О. на ВКС). Съдът е длъжен във всеки конкретен случай да подложи на изследване и преценка дали конкретно изказване с негативно спрямо засегнатото лице съдържание, освен оценка и мнение по обществен въпрос, не обективира и твърдение за конкретен злепоставящ факт. Само при наличие на твърдение за факт, което е невярно, следва да се прецени дали разгласяването му е противоправно и виновно, дали съставлява злоупотреба с право извън горепосочените нормативно установени предели.

С оглед на всичко изложено съдът следва да извърши преценка дали използваните в статиите думи и изрази са обидни или клеветнически. Следва да се прецени също дали публикуваните думи и изрази не представляват оценки и мнения, в който случай също на преценка подлежи и дали оценъчните съждения са подкрепени от достатъчна фактическа база, тъй като противното означава злоупотреба със свободата на слово, което е виновно и противоправно поведение.

Първата публикувана на 07.11.2020 г. статия със заглавие „М. шокиращо: К. ме изнудваше да му дух*м, за да ме пусне в предаването! Хвали се пиян колко пари взима от президента“, съдържа следните неверни твърдения, които ищецът определя като коментар за себе си по позорен и обиден начин: като цитати от фейсбук профила на М. К., че ищецът я е изнудвал за секс, за да продължи да излъчва предаванията си с нея, както и че след употреба на алкохол взимал пари от президента, за да руши имиджа на държавата“. М. Т., Н. Л. и Н. Н., които също били участвали в негови предавания, са му се отплащали за това с духане, че е гнил отвътре, вечно пиян и дрогиран, както и че сексуалните му посегателства се случват и с други.

Втората публикувана на 07.11.2020 г. статия със заглавие „скандалът се разгаря: Н. Н. разобличи К. с чатове“ е обидила и опозорила ищеца според твърдяното в исковата молба със следните изрази: отправял е към К. „ултиматуми за секс“, платено му е от президента „да говори срещу премиера Б.“, че е „вечно пиян и дрогиран“, че плеимейтки са му „духали“ срещу излъчване в предаванията му и че „пиян“ се е хвалил, че взима пари от президента на РБ.

Публикуваната на 08.11.2020 г. статия със заглавие „скандалът се разгаря: М. показва чатове с К. – ето как водещият я изнудвал за секс“. Твърдението на ищеца е за неверни и позорящи твърдения за него, че е изнудвал К. за секс и се е хвалел колко пари е взимал от президента Р. Р., за да „громи държавата и премиера Б.“. Чрез публикуване на изказвания на

К. се намесва движението *#metoo* с конотацията, че неговите сексуални посегателства, сексуално изнудване и сексуални ултиматуми“ са предизвикали прокарването му в България.

Ответникът е възразил, че статиите са публикувани след добросъвестно журналистическо разследване. В тази връзка е разпитан свидетелят Ч. И. Н., на длъжност отговорен секретар в Агенция „ПИК“. Той разказва, че става въпрос за статии, които са публикувани въз основа на публикации в публичното пространство на фейсбук страницата на К. и Н., както и в други медии - БЛИЦ, „24 часа“ и те са препубликували тези твърдения. Не си спомня дали са търсили авторите за коментар, проверено е като е видяно, че това е автентичен пост на М. и на Н. в социалната медия.

Съдът кредитира показанията на свидетеля относно проверката за автентичност на постове на К. и Н.. Тази проверка в случая не е достатъчна, за да се ескулира ответникът по следните съображения. Съдебната практика приема, че когато източник на деликта е клеветническо твърдение, по аргумент от чл. 147, ал.2 НК, доказателствената тежест се размества, като в полза на ищеца е установена оборимата законова презумпция, че дискредитиращите го твърдения са неверни. Ето защо ответникът следва да ангажира безспорни доказателства, че изнесеното от него е истина. Ако източникът на информация е посочен, цитиран е или се възпроизвеждат точно изнесените от него твърдения т.е. авторът на статията не е излязъл извън рамките на предоставената му информация, той нито дължи проверка на казаното от третото лице /защото преразказва казаното от него/, нито отговаря за верността на твърденията на последния. Т.е. ако съдържанието на текста насочва към извод, че твърденията изхождат от други лица, които са посочени в статията и в текста коректно е предадена дадената от тях информация, авторът, респ. издателят, не отговаря за препредадена информация (така: Решение № 557 от 28.01.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1599/2009 г., III г. о., ГК). Когато обаче информацията е представена като преразказана, без да е посочен източникът ѝ /авторът на изявленията или публикация в друга медия/ или пък е представена като изходяща от трето лице, без в действителност то да я е предоставило на конкретния журналист или издател, именно последните отговарят за верността ѝ като за собствени изявления. Освен това, ако в препечатаната статия се съдържат обиди, отговаря и вторият издател. Ако наличието на обида е очевидно, не се налага извършване на проверка за установяването ѝ и поради това разпространяването ѝ се явява противоправно (Решение № 62 от 06.03.2012 г. по гр. д. № 1376/2011 г., на ВКС, IV ГО).

Установява се, че изявленията от първата статия, цитирани в исковата молба, се съдържат в нея. Установява се още, че тя представлява извадка от профила на М. К. и представлява своеобразно препечатване на информация, като непрепечатан израз е само първата част от заглавието „М. шокиращо“. Съдът намира, че в случая информацията е представена като изходяща от трето лице, без в действителност то да я е предоставило на конкретния издател – публикуването във фейсбук профила не означава, че авторът на поста се е обърнал към ответника, за да бъде препубликуван постът и в изданието му. Неоснователни са възраженията с отговора на исковата молба, че е препечатана информация от *lupa.bg*, като към отговора са представени извадки от този сайт, тъй като в процесната статия няма позоваване на този източник. Ето защо, налице е основание за ангажиране на отговорността на ответника, като се посочи за кои изрази. Заглавието на статията не представлява клевета или обида, а цели единствено да привлече вниманието на аудиторията, характерно за сайта, на който се намира публикацията. Тази публикация съдържа следните очевидни обиди, за които ответникът следва да носи отговорност – ищецът е „гнил отвътре, вечно пиян и дрогиран“. Не представляват клевета изявленията за взимането на пари от президента срещу определени внушения в журналистическата му работа и „изнудването“ за секс срещу участие в предаванията, макар и морално укоримо, не е съставомерно. Получаването на пари от един политик, за да влияе на имиджа на друг политик, не представлява престъпление, макар и да не е етично, особено в случая на ищеца, който сам се определя като журналист и публицист, който гради публичния си образ от двадесет и пет години. При „изнудването“ за секс срещу участие в предаванията няма

принуда по смисъла на чл. 143 НК, т.к. няма заплашване според дефиницията на чл. 198, ал. 2 НК или злоупотреба с власт, т.к. между ищеца и участниците в предаванията няма служебна или друга зависимост. За да е клеветническо едно твърдение, то трябва да е ясно и да съдържа информация, която да бъде поднесена от разгласяващия като сигурно, несъмнено знание за съдържащите се в нея факти, а в случая твърдението е, че ищецът се е хвалил, докато е пиян, че е взимал пари от президента, а не че е взел пари на конкретна дата и за конкретна изява. Тези изявления обаче следва да се приемат за обидни за ищеца, тъй като е накърнено доброто му име и засягат самооценката му в контекста на личното му възприемане за журналистически стандарт.

Втората публикация съдържа изложените в исковата молба изрази. Заглавието не съдържа обида или клевета, а отново е начин за привличане на вниманието в характерния за изданието стил. Неоснователни са възраженията с отговора на исковата молба, че е препечатана информация от news2, като към отговора са представени извадки от този сайт, тъй като в процесната статия няма позоваване на този източник. Ответникът следва да носи отговорност за изразите „вечно пиян и дрогиран“, както и за внушенията за взимане на пари от президента с определена цел по изложените вече съображения. В тази статия няма други обидни, а няма и клеветнически твърдения за конкретно осъществили се позорни или престъпни обстоятелства.

Третата публикация действително е посветена на #metoo движението и прокарването му в България от М. К., като също е извадка от фейсбук профила й. В нея издателят е напомнил за предишните си две статии, като противоправни са същите внушения за отношенията с президента. Неоснователни са възраженията с отговора на исковата молба, че е препечатана информация от „Блиц“ и „24 часа“, като към отговора са представени извадки от тези сайтове, тъй като в процесната статия няма позоваване на този източник. Подробният разказ за дейността на К. във връзка с движението не представлява обида или клевета.

В следващите две статии от 08.11.2020 г. със заглавие „Д. Р. заминала при сина си в САЩ обидена - след „бунга-бунга“ парти на Р. Р., организирано от К.“. Твърди, се че в посочената статия било публикувано невярното твърдение, че „прибира пари от президента, за да плюе Б. Б.“, но въпросната комуникация касаела „и друг вид услуги“ - водене на „танцьорки, манекенки, силиконови мадами и момичета от кориците“ на събития, организирани от президента Р. Р. с цел сексуално общуване с тях. Твърдяло се още, че ищецът е „личният ентъртейнър“ на г-н Р. и е участвал в оргии наместо с него. В статия със заглавие „Скандалът се разгаря „Вестносец.нет“: К. водел на Р. Р. във вила „Калина“ ! Д. го заварила и избягала след мощен скандал“ се разпространявали неверните твърдения, че ищецът организирал „палави партита“ за президента на РБ Р. Р. и това била основата на здравата му дружба с него. В статията бил наречен „личен шут“ на президента, като се твърдяло, че е участвал заедно с него в „истински оргии“ с „едни от най-известните секструженички в страната“, водени в държавната резиденция „вила Калина“ лично от ищеца.

Установява се, че двете статии от 08.11.2020 г. съдържат цитираните изрази. Първата статия е авторска за изданието. Втората статия цитира сайта Вестносец.нет, но ответникът не представя доказателства за публикацията на този сайт, послужила за първоизточник. Ето защо, ответникът следва да носи отговорност и за двете статии. Те съдържат ясни твърдения и информация, поднесена от изданието като сигурно, несъмнено знание за съдържащите се в нея факти в заглавията си. В съдържанието на първата статия фактите са представени хипотетично, поради което не са клеветнически, но са обидни, тъй като е накърнена самооценката на ищеца. Във втората статия обаче се посочва, че слуховете (от първата статия) се потвърждават, като в началото на годината след семеен скандал между Р. и Р.а по повод партита, подобни на тези на Б., в които участвали плеиметки, водени от ищеца, Р.а нападнала мъжа си и заминала при сина си в САЩ. Тези факти са позорящи за доброто име на ищеца. Не се установява те да са истински, за което тежестта е на ответника, поради което двете статии са клеветнически. Поради факта, че накърняват самооценката на ищеца,

са и обидни.

Последната статия, тази от 18.12.2020 г. със заглавие „Как меракът на К. да му „ду*а М. му коства кариерата и тлъстата заплата в Би Ти Ви“, съдържа според ищеца твърдения, че подобно на Х. У. в САЩ, „той бил паднал жертва на движението #metoo, обединяващо милиони лични и болезнени истории на сексуален тормоз“. Отново били публикувани твърденията на К., че я е изнудвал за секс, като по същата схема процедурал и с Н. Н. и М. Т., както и че е взимал пари от президента, за да руши имиджа на държавата. Твърдение за конкретни факти в тази статия няма, поради което не е клеветническа. Поради накърняване на самооценката на ищеца статията е обидна.

Налице е противоположно поведение на служител на ответника, за което следва да бъде ангажирана отговорността на ответника. За да оцени размера на вредите и връзката с публикациите съдът съобрази изслушаните по делото свидетели и съдебно-психологична експертиза, както и представеното към исковата молба удостоверение на психолог от 17.11.2020 г.

Свидетелката Н. Ю. Т. сочи, че познава К. от 2005 г., а през 2017 г. са станали съдружници в обща продуцентска фирма, с която са подписали договор за производство за предаване за телевизия „БТВ“. Запозната е с публикациите в края на 2020 г., периодът е съвпаднал с предоговаряне на договора им с телевизията. След първата публикация са последвали отмяна на ангажименти и интервюта. В неформален разговор в „БТВ“ ѝ било обяснено, че телевизията много държи на позитивния имидж на лицата си и след публикациите в „ПИК“ за К. не биха искали да взимат страна в казуса. До този момент е имал много добър работен имидж на работохолик, педантичен човек. Имал е проблеми — майка му е прочела публикациите и е била хоспитализирана; детето му е станало жертва на подигравки, после е нападнал баща си, отношенията им са се развалили. Състоянието му на гняв и депресия продължавало и към момента — година и половина след публикациите. Те продължавали да са на сайта и да се четат, и към момента.

Свидетелката Е. Ц. И. заявява, че познава ищеца от около 15 г., журналист е и имат общ приятелски кръг. Запозната е със статиите, които са излезли в края на 2020 г. в сайта на агенция „ПИК“. Същите са се отразили изключително зле на ищеца - от ведър, енергичен, комуникативен и работещ човек е станал потиснат, притеснен, нежелаещ да общува, избухлив, а на моменти апатичен. Отдръпнал се е от приятелския им кръг, появили са се проблеми в личния му живот — майка му е получила хипертонична криза, след като научила. Баща му също е бил болен и много зле приел написаното. Ищецът се е чувствал виновен, че тези неща, които пишат, се отразяват зле на родителите му. Синът му М. също научил, като съучениците са му се подигравали, че баща му е насилник и наркоман. Вследствие на статиите е прекъсната комуникацията с майката на детето му, което от своя страна се е отразило на възможността да вижда сина си.

Съгласно заключението на изслушаната и приета по делото психологична експертиза, животът на М. Б. рязко се е променил от деня на оповестяване на публикациите в онлайн информационната платформа „ПИК“ - станал е потиснат, тревожен, гневен, на моменти апатичен, чувства се крайно унизен, злепоставен, дискредитиран. Емоцията е соматизирана през стягане в сърдечна и гръдна област, до невъзможност за поемане на въздух, изразена тревожност, които се опитва да преработва през социална изолация. Накърняването на личното достойнство е опит за разрушаване интегритета на личността по отношение на нейните претенции за социална значимост и призвание. Всяко стресогенно събитие може да предизвика вегетативни, невротични реакции, но това не нарушава психичното здраве на личността и неговите базисни психични годности. Съдът възприема изводите на вещото лице за потиснатост, тревожност, чувство за злепоставяне и дискредитиране, както и за соматичните прояви на тези емоции. В този смисъл са и показанията на двете свидетелки. Съдът не възприема извода на вещото лице, че животът на ищеца рязко се е променил, тъй като експертът няма никакви наблюдения върху живота на ищеца преди този момент. В този смисъл следва да се възприеме извода от удостоверението, представено с исковата молба на Й. Б. — консултант терапевт, фасилитатор системни

констелации, според което се регистрират състояние на повишена тревожност, тъй като е непосредствено след публикациите и е резултат от няколко консултативни сесии.

Съдът приема, че следва да обезщети ищеца за негативните емоции в резултат на публикациите: обида, унижение, апатия и на моменти гняв, продължаващи и към момента, както и за соматичните прояви на тези емоции – стягане в гърдите, недостиг на въздух, трудно заспиване. Доказани са твърденията в исковата молба, че статиите предизвикали у ищеца чувство на унижение чувствал, намалили са работоспособността му и са породили притеснение, че ще загуби общественото доверие. Вредите, които също подлежат на обезщетение, са тревогата за реакцията на родителите и на непълнолетния му син спрямо статиите. Важно е да се отбележи, че в три последователни дни са публикувани по няколко статии на ден, поради което интензитетът на негативните емоции е особено силен. От значение за обезщетението е, фактът, че статиите са били достъпни на сайта и след публикуването им и могат да достигнат до неопределен кръг читатели, независимо какъв е точният брой на посетилите сайта и прочели статията към определен момент, поради което клеветническите твърдения и обиди в тях вече са станали достояние на неограничен кръг от хора, пред които ищецът е бил оклеветен и извън необходимостта от публичен дебат по конкретна тема е подложен на унижение в човешки и професионален план. Следва да се съобрази, че статиите са достъпни и към момента, видно от представените пред настоящата инстанция разпечатки.

Не се доказва твърдението, че телевизия БТВ не е подновила договора си с ищеца поради процесните публикации независимо от внушенията на самия ответник в статията от 18.12.2020 г. Свидетелката Т. от една страна пресъздава убеждението на ищеца, обективизирано в исковата молба, че двете събития са свързани, от друга страна разказва за свой неформален разговор, но не споменава с кого е бил този разговор и дали от човека, с когото е говорила, наистина е зависело подновяването на договора. Няма твърдения, че между ищеца и телевизията са водени предварителни разговори за сключване на договора за нов срок. Няма доказателства за причините, довели до решението на телевизията да не сключи договор за нов срок след изтичането на стария. Не се доказва и твърдението за накарняване на семейния живот на ищеца и раздяла с жената, с която е имал връзка към момента на публикациите, именно по причина на тяхното разпространение на сайта www.pik.bg. Не се доказва и твърдението за отдръпване на приятелите, предимно от женски пол, както и затварянето на ищеца в себе си. Следва да се съобрази и заключението на СПЕ, че всяко стресогенно събитие може да предизвика вегетативни, невротични реакции, но това не нарушава психичното здраве на личността и неговите базисни психични годности.

Ищецът притежава качеството "публична личност" съобразно дадената в §7 от Резолюция 1165/1998 г. на СЕ дефиниция, поради което следва да има по-голям праг на търпимост към критики. Неоснователни са доводите в писмената защита, представена пред САС, че това обстоятелство не било доказано. Още в исковата молба ищецът твърди, че името му в общественото пространство се свързва с журналистика и публицистика, като вярва, че от се свързва с професионализъм и безпристрастност. Господин Б., известен с псевдонима К., се възприема като журналист с определено добро име, известен в обществото. От друга страна в практиката си ЕСПЧ възприема медиите като "обществен страж" (*Radio France and Others v. France*). Те не биха могли да изпълняват пълноценно и безпрепятствено тази ключова роля по съблюдаване на ценностите на демократичното общество, ако им бъдат налагани твърде тежки санкции, тъй като това би имало обезкуражаващ ефект спрямо тях. В този аспект следва да се отчете обстоятелството, че публикациите са по времето, когато целият свят е обхванат от #MeToo движението и дали един уважаван в България журналист е склонявал участнички в предаването си към връзка, е от значение за обществения дебат по темата. Спорно е дали начинът, по който ответникът се е опитал да допринесе за този дебат, е подходящ и ефективен. По тези съображения, а и поради недоказването на причинна връзка между всички претърпени вреди и противоправните действия на лицето, на което ответникът е възложил работа, съдът приема, че искът е основателен и доказан за сумата от 20 000 лева, а за разликата до пълния предявен

размер, обжалваното решение следва да бъде отменено, а искът за 6000 лева следва да се отхвърли.

Основателни са оплакванията в жалбата, че СГС е направил обобщен извод, без да анализира самостоятелно всяко от процесните изявления, като изложи аргументи защо конкретни думи и изрази представляват клеветата и защо не са оценъчни съждения. С изложените мотиви въззивният съд коригира този пропуск като съд по същество.

Неоснователни са оплакванията, че ответникът не е първоизточник на информацията и е извършено журналистическо разследване. Както е посочено по-горе, поради факта, че авторите на статусите във фейсбук не са предоставили конкретно на издателя своите изявления, поради факта, че изданията „Блиц“, „24 часа“, „Лупа“, „News2“ не са посочени в самите статии, а за „вестносец.нет“ не се доказва, че има такава статия, следва да бъде ангажирана отговорността на ответника.

Неоснователни са оплакванията, че чрез публикациите се упражнява свобода на словото. В случая тази свобода е упражнена превратно и е накърнено доброто име на ищеца, поради което е налице противоправност съобразно вече изложеното. Неоснователни са въззивните оплаквания, че не са доказани неимуществени вреди във връзка именно с процесните публикации. Свидетелските показания са безпротиворечиви и подробни и доказват приетите по-горе от въззивния съд вреди.

Основателни са доводите, че не се доказват всички твърдяни в исковата молба вреди, както и че ищецът може да се счете за публична личност, поради което и присъденото обезщетение следва да бъде намалено. Неоснователен е доводът в писмената защита на ответника по жалбата, че искането към въззивния съд е само да отмени обжалваното решение. Доколкото в жалбата се съдържа оплакване, че обезщетението е прекомерно, въззивният съд може да измени решението, като намали присъденото обезщетение.

При този изход от спора следва да се променят разноските за първата инстанция и да се присъдят за настоящата инстанция съобразно уважената/отхвърлената част от жалбата спрямо обжалвания интерес.

С оглед частичното отхвърляне на иска за първата инстанция ищецът дължи разноски на ответника в размер на 362 лева. Решението следва да се отмени в частта, в която ответникът е осъден да заплати на ищеца разноски за адвокатски хонорар, платен депозит за вещо лице и държавна такса над 2261 лева.

На въззивния жалбоподател се дължат 876 лева за адвокатски хонорар и държавна такса, а на ответника по въззивната жалба – 2307 лева за адвокатски хонорар.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

Отменя решение № 260537 от 30.03.2023 г. по гр.д. 1803/2021 г. СГС, Първо ГО, 16 състав в частта, в която „Пик Нюз“ ЕООД, ЕИК 202235999 е осъдено да заплати на основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД на М. К. Б. ЕГН ***** за разликата от 20 000 (двадесет хиляди) лева до 26 000 (двадесет и шест хиляди) лв. със законната лихва от деня на исковата молба до плащането, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от публикации в периода 07.11.2020-18.12.2020 г. на интернет сайта www.pik.bg, издател на който е ответникът, както следва: на 07.11.2020 г. „М. шокиращо: К. ме изнудваше да му дух*м, за да ме пусне в предаването! Хвали се пиян колко пари взима от президента“.; на 07.11.2020 г. „Скандалът се разгаря: Н. Н. изобличи К. с чатове“.; на 08.11.2020 г. „Скандалът се разгаря: М. показва чатове с К. – ето как водещият я е изнудвал за секс“.; на 08.11.2020 г. „Скандалът се разгаря! Вестносецът.нет“.: К. водел плеймейтки на Р. Р. във вила „Калина“! Д. го заварила и избягала след мощен скандал“.; 09.11.2020г. „Българският Х. У.: Как М. К. изнудвал за секс моделки, за да ги урежда за ВИП партита по Би Ти Ви“.; на 09.11.2020 г. „СПИСЪКЪТ НАБЪБВА! И К. П. призна за намеци от К.: Канил ме е на срещи

и вечери. Да каже дали и колко е обвързан с БСП и Р.“; на 18.12.2020 г. „Как меракът на К. да му „ду*а М. му коства кариерата и тлъстата заплата в Би Ти Ви“, както и в частта, в която ответникът е осъден да заплати на ищеца разноски над 2261 лева, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ иска на М. К. Б., ЕГН ***** срещу „Пик Нюз“ ЕООД, ЕИК 202235999 на основание чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД за сумата от шест хиляди лева обезщетение за неимуществени вреди от публикации в периода 07.11.2020-18.12.2020 г. на интернет сайта www.pik.bg със законната лихва от деня на исковата молба до плащането.

ОСЪЖДА М. К. Б. на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК да заплати на „Пик Нюз“ ЕООД разноски за първата инстанция в размер на 362 лева и за въззивната инстанция в размер на 876 за държавна такса и адвокатски хонорар .

ОСЪЖДА „Пик Нюз“ ЕООД на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК да заплати на М. К. Б. разноски за адвокатски хонорар за въззивната инстанция в размер на 2307 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС по реда на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____